

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatelky: **Obec Čeladná**, se sídlem Čeladná 1, zast. advokátem Mgr. Václavem Dudou, se sídlem Zámecká 488/20, Ostrava, proti odpůrci: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) Prosper Development a. s., se sídlem Umělecká 305/1, Ostrava, 2) Prosper Golf Resort a. s., se sídlem Umělecká 305/1, Ostrava, 3) Prosper Horse Ranch a. s., se sídlem Umělecká 305/1, Ostrava, 4) Prosper Invest a. s., se sídlem Umělecká 305/1, Ostrava, všechny zastoupené JUDr. Ing. Ivanem Barabášem, advokátem, se sídlem 28. října 3159/29, Ostrava, o návrhu osob zúčastněných na řízení na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 As 234/2024,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení o návrhu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 21. 10. 2024 podala navrhovatelka („stěžovatelka“) u Nejvyššího správního soudu kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 8. 2024, č. j. 76 A 1/2024-115; tímto rozsudkem krajský soud ve výroku I. zrušil napadené opatření obecné povahy v části, kterou bylo zrušena Změna č. 2 Územního plánu Čeladná, v to rozsahu ve výroku vymezeném; ve zbytku ve výroku II. krajský soud návrh zamítl. Kasační stížnost je vedena pod sp. zn. 4 As 234/2024 a byla přidělena soudci zpravodaji JUDr. Tomáši Hercovi.

[2] Vzhledem k tomu, že s podáním kasační stížnosti nebyla splněna poplatková povinnost, byla stěžovatelka vyzvána k úhradě soudního poplatku, ten byl uhrazen dne 19. 11. 2024. K výzvě Nejvyššího správního soudu byla kasační stížnost doplněna dne 9. 12. 2024.

[3] Dne 29. 9. 2025 podaly osoby zúčastněné na řízení návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona o soudech a soudcích. Uvedly, že dne 15. 1. 2025 podaly ke kasační stížnosti stěžovatelky vyjádření; posledním úkonem ze strany kasačního soudu bylo oznámení ze dne 13. 6. 2025 o dalším vyjádření stěžovatelky. Dále uvedly, že řízení u NSS významně ovlivňuje jejich podnikání, neboť mají účinnost změny 2 územního plánu sjednanu jako podmínku pro prodej pozemků či zahájení stavebních kroků, vzniká jim škoda, kterou by průtahy v řízení ještě více prohloubily. Dovolávají se čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, požadují, aby příslušnému senátu byla určena dle § 174a zákona o soudech a soudcích lhůta k rozhodnutí.

[4] K návrhu na určení lhůty se v souladu s § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích vyjádřil dne 28. 5. 2024 soudce zpravodaj JUDr. Tomáš Herc s tím, že návrh nepovažuje za důvodný. Dle jeho přesvědčení k průtahům v řízení ve smyslu § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích v dané věci nedošlo. Jak plyne ze soudního spisu, řízení o kasační stížnosti bylo zahájeno podáním blanketní kasační stížnosti dne 21. 10. 2024, doplněna byla dne 9. 12. 2024. Následně byly učiněny procesní úkony nezbytné k přípravě rozhodnutí ve věci (vyžádání příslušného spisového materiálu a vyjádření odpůrce i osob zúčastněných na řízení). Délka řízení je ovlivněna nutností vyřizovat také další věci, u nichž je zpravodajem, s přihlédnutím k přednostnímu vyřizování některých z věcí. Předpokládá vyřízení věci v nejbližších měsících.

[5] Nejvyšší správní soud ověřil skutečnosti výše uvedené ze soudního spisu a dospěl k závěru, že návrh není důvodný.

[6] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[7] Nejvyšší správní soud již několikrát ve své judikatuře konstatoval, že průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

[8] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že čtvrtý senát nebyl v daném případě nečinný. Jak vyplývá z předloženého soudního spisu, soudce zpravodaj se věcí bezprostředně po jejím obdržení řádně zabýval, a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání je ve věci zapotřebí tak, aby senát věc mohl projednat a rozhodnout. Lze připustit, že po dobu několika měsíců rozhodující senát žádné úkony již nečiní, avšak stav řízení, kdy vykonal veškeré úkony nutné k tomu, aby mohl rozhodnout v dané věci, stále nerozhodl, není sám o sobě známkou průtahu v řízení.

[9] Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, některá z nich již připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého

pokračování

procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po nepřiměřenou dobu.

[10] Nejvyšší správní soud nikterak nezpochybňuje, že přiměřenost délky soudního řízení (i jiných řízení vedených správními orgány) je součástí práva na spravedlivý proces, jednoho ze základních lidských práv garantovaných jak vnitrostátními právními předpisy nejvyšší právní síly (čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), tak i právními předpisy mezinárodního původu, které jsou ve smyslu čl. 10 Ústavy České republiky součástí právního řádu České republiky a mají při aplikaci přednost před zákonem (jedná se zvláště o čl. 6 odst. 1 větu první Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod).

[11] Nejvyšší správní soud s přihlédnutím ke své konstantní judikatuře dospěl k závěru, že dobu, po kterou čtvrtý senát dosud nevydal rozhodnutí, lze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat ještě za přiměřenou, nevyžadující ingerenci ve smyslu § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Poukazuje přitom na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, č. 58/2011, Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vztahujícího se k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem v případě nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nejvyšší soud zde v části VI. stanoviska zmínil, že jakékoli řízení vždy nějakou dobu trvá, a dále na vysokém stupni obecnosti uvedl, že za přiměřenou délku řízení Nejvyšší soud považuje ještě 24 měsíců (nikoli však již delší).

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu